AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 51v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

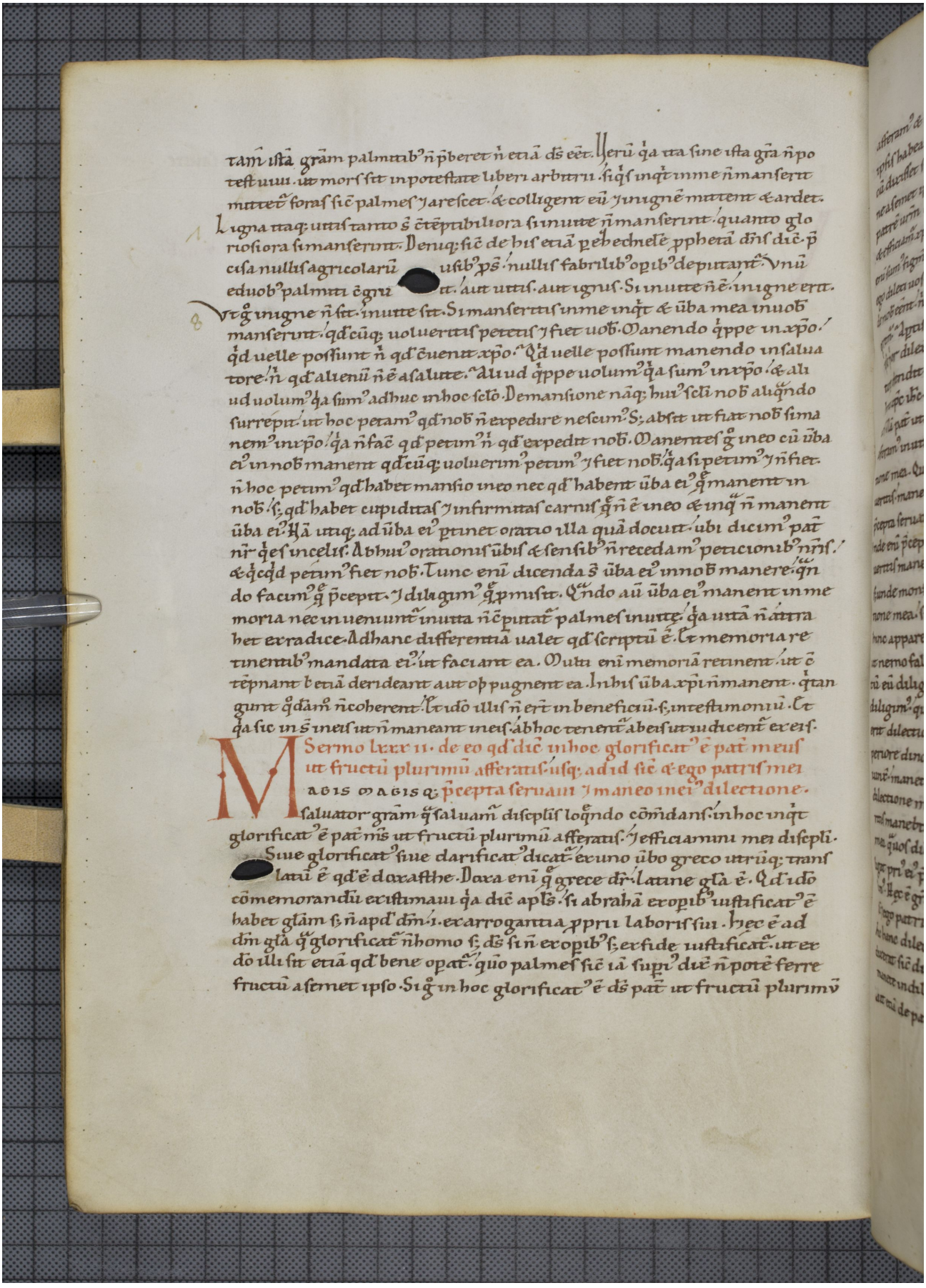

tam̄ istā grām palmitib⁹ n̄ p̄beret n̄ etiā ds̄ eēt. Verū q̄a ita sine ista grā n̄ po
test uiui. ut mors sit in potestate liberi arbitrii. si q̄s inq̄t in me n̄ manserit
mittet̄ foras sic̄ palmes ⁊ arescet. & colligent eū ⁊ in ignē mittent & ardet.
1 Ligna itaq; uitis tanto s̄ c̄tēptibiliora si in uite n̄ manserint. quanto glo
riosiora si manserint. Denuq; sic̄ de his etiā p̄ ehechielē p̄phetā dn̄s dic̄. p̄
cisa nullis agricolarū usib⁹ p̄s̄. nullis fabrilib⁹ op̄ib⁹ deputant̄. Vnū
ed uob⁹ palmiti c̄gru it. aut uitis. aut ignis. Si in uite n̄ ē. in igne erit.
8 Vt g̊ in igne n̄ sit. in uite sit. Si manseritis in me inq̄t & ūba mea in uob̄
manserint. qd̄ cūq; uolueritis petetis ⁊ fiet uob̄. Manendo q̄ppe in xp̄o.
q̄d uelle possunt n̄ qd̄ c̄uenit xp̄o. Q̄d uelle possunt manendo in salua
tore. n̄ qd̄ alienū n̄ ē a salute. Aliud q̄ppe uolum⁹ q̄a sum⁹ in xp̄o. & ali
ud uolum⁹ q̄a sum⁹ adhuc in hoc sc̄lo. De mansione nāq; hui⁹ sc̄li nob̄ aliq̄ndo
surrepit. ut hoc petam⁹ qd̄ nob̄ n̄ expedire nescim⁹. S; absit ut fiat nob̄ si ma
nem⁹ in xp̄o. q̄a n̄ fac̄ qd̄ petim⁹ n̄ qd̄ expedit nob̄. Manentes g̊ in eo cū ūba
ei⁹ in nob̄ manent qd̄ cūq; uoluerim⁹ petim⁹ ⁊ fiet nob̄. q̄a si petim⁹ ⁊ n̄ fiet.
n̄ hoc petim⁹ qd̄ habet mansio in eo nec qd̄ habent ūba ei⁹ q̄e manent in
nob̄. s; qd̄ habet cupiditas ⁊ infirmitas carnis q̄e n̄ ē in eo & inq̄ n̄ manent
ūba ei⁹. Nā utiq; ad ūba ei⁹ p̄tinet oratio illa quā docuit. ubi dicim⁹ pat̄
nr̄ q̄es in celis. Ab hui⁹ orationis ūbis & sensib⁹ n̄ recedam⁹ peticionib⁹ nr̄is.
& q̄cq̄d petim⁹ fiet nob̄. Tunc enī dicenda s̄ ūba ei⁹ in nob̄ manere. q̄n
do facim⁹ q̄e p̄cepit. ⁊ diligim⁹ q̄e p̄misit. Q̄ndo aū ūba ei⁹ manent in me
moria nec inueniunt̄ in uita n̄ c̄putat̄ palmes in uite. q̄a uitā n̄ attra
het ex radice. Ad hanc differentiā ualet qd̄ scriptū ē. Et memoria re
tinentib⁹ mandata ei⁹. ut faciant ea. Multi enī memoriā retinent. ut c̄
tēpnant ⁊ etiā derideant aut oppugnent ea. In his ūba xp̄i n̄ manent. q̄tan
gunt q̄dam̄ n̄ coherent. Et ido illis n̄ ert̄ in beneficiū. s; in testimoniū. Et
q̄a sic in s̄ in eis ut n̄ maneant in eis. ab hoc tenent̄ ab eis ut iudicent̄ ex eis.

Sermo lxxx ii. de eo qd̄ dic̄ in hoc glorificat⁹ ē pat̄ meus
ut fructū plurimū afferatis. usq; ad id sic̄ & ego patris mei
AGIS MAGIS Q; p̄cepta seruaui ⁊ maneo in ei⁹ dilectione.

Saluator grām q̄ saluam̄ discplis loq̄ndo cōmēdans. in hoc inq̄t
glorificat⁹ ē pat̄ m̄s ut fructū plurimū afferatis. ⁊ efficiamini mei discpli.
Siue glorificat⁹ siue darificat⁹ dicat̄. ex uno ūbo greco utrūq; trans
latū ē qd̄ ē doxasthe. Doxa enī q̄e grece dr̄. latine glā ē. Qd̄ ido
cōmemorandū existimaui q̄a dic̄ apl̄s. si abrahā ex op̄ib⁹ iustificat⁹ ē
habet glām s; n̄ apd̄ dm̄. i. ex arrogantia p̄prii laboris sui. Hec ē ad
dm̄ glā q̄ glorificat̄ n̄ homo s; ds̄ si n̄ ex op̄ib⁹ s; ex fide iustificat̄. ut ex
dō illi sit etiā qd̄ bene op̄at̄. quō palmes sic̄ iā sup̄i⁹ dix̄ n̄ potē ferre
fructū a semet ipso. Si g̊ in hoc glorificat⁹ ē ds̄ pat̄ ut fructū plurimū